

EBA/GL/2020/05

6.5.2020

Retningslinjer

om kreditrisikoreduktion for institutter,
der anvender IRB-metoden med egne
estimer af LGD

1. Efterlevels- og indberetningspligt

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er defineret i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest 28.10.2020 underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller angive deres begrundelse for manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2020/05". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Formål, anvendelsesområde og definitioner

2.1 Emne

5. Disse retningslinjer beskriver kravene til brug af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i tredje del, afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 som fastlagt i artikel 108, stk. 2, i nævnte forordning. Disse retningslinjer stammer også fra EBA's endelige udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder om IRB-vurderingsmetoden, EBA/RTS/2016/03 (RTS om IRB-vurderingsmetoden) af 21. juli 2016².

2.2 Anvendelsesområde

6. Disse retningslinjer gælder for IRB-metoden i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og navnlig for institutter, som er har fået tilladelse til at benytte egne LGD-estimer i overensstemmelse med artikel 143 i samme forordning.
7. Navnlig beskriver disse retningslinjer anvendelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning (defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 59, i forordning (EU) nr. 575/2013) i overensstemmelse med artikel 160, stk. 5, artikel 161, stk. 3, artikel 163, stk. 4, artikel 164, stk. 2 og artikel 183 i nævnte forordning samt anvendelse af finansieret kreditrisikoafdækning (defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 58 i nævnte forordning) i overensstemmelse med artikel 166 og 181 i nævnte forordning.

2.3 Adressater

8. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, der er defineret i artikel 4, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1093/2010, og til de finansielle institutioner, der er defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2.4 Definitioner

9. Medmindre andet er angivet, har ord og begreber, som er defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU og EBA's retningslinjer om PD-estimer, LGD-estimer og behandling af misligholdte eksponeringer, EBA/GL/2017/16 (EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer), samme betydning i disse retningslinjer.

² Henvisninger til artikler i RTS om IRB-vurderingsmetoden erstattes med henvisninger til den delegerede forordning om vedtagelse af EBA's endelige udkast til RTS om IRB-vurderingsmetoden, så snart den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Gennemførelse

3.1 Anvendelsesdato

10. Disse retningslinjer finder anvendelse fra den 1. januar 2022. Institutterne bør inden dette tidspunkt indarbejde kravene i disse retningslinjer i deres ratingsystemer, men de kompetente myndigheder kan vælge at fremrykke tidspunktet for denne overgang.

4. Generelle bestemmelser

11. I overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, kan institutter, der anvender IRB-metoden ved hjælp af egne LGD-estimer i overensstemmelse med artikel 143, stk. 2, i nævnte forordning, anvende kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, i nævnte forordning. Institutter kan anvende kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvor disse krav er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 3, i nævnte forordning og i overensstemmelse med disse retningslinjer.
12. Ved anvendelsen af artikel 181, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 forstås enhver henvisning til begrebet "sikkerhed" som en henvisning til finansieret kreditrisikoafdækning, som ikke er finansieret kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 166, stk. 2 og 3, i nævnte forordning. Dette omfatter især finansieret kreditrisikoafdækning, som ikke er rammeaftaler om netting og balanceført netting. Den kreditrisikoreducerende virkning af rammeaftaler om netting og balanceført netting afspejles i eksponeringsværdien. For de typer eksponering, hvor institutterne har fået tilladelse til at benytte egne LGD-estimer, kan institutterne derfor kun anvende finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvor denne afdækning ikke allerede er anvendt i eksponeringsværdien i de tilfælde, der er angivet i artikel 166 i nævnte forordning og i overensstemmelse med afsnit 13.
13. De kreditrisikoreducerende virkninger af balanceført netting bør medregnes i eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 166, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og de kreditrisikoreducerende virkninger af rammeaftaler om netting bør medregnes i eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 166, stk. 2, i nævnte forordning. Når institutterne medregner virkningerne af balanceført netting og rammeaftaler om netting, bør de tage højde for alle krav i forbindelse med disse teknikker, som er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder

anerkendelseskriterierne og metoderne til anvendelse af disse instrumenters risikoreducerende virkning.

14. For de typer eksponeringer, hvor de har fået tilladelse til at anvende egne LGD-estimer, bør institutterne anerkende virkningerne af den ufinansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med artikel 160, stk. 5, artikel 161, stk. 3, artikel 164, stk. 2-3, og artikel 183 i forordning (EU) nr. 575/2013.
15. Institutterne kan anvende kreditforsikring i overensstemmelse med afsnit 14, hvis de dermed forbundne teknikker for kreditrisikoreduktion kan klassificeres som ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 59, i forordning (EU) nr. 575/2013. Institutterne kan navnlig anvende kreditforsikringen i overensstemmelse med artikel 183, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 183, stk. 2, eller artikel 183, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, afhængigt af om kreditforsikringen reelt fungerer som henholdsvis garanti eller kreditderivat.
16. Behandling af ratings fra tredjeparter i afsnit 62 til 64 i EBA's retningslinjer om LGD-estimer under hensyntagen til definitionen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 57, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør ikke betragtes som en metode til at medregne de kreditrisikoreducerende virkninger og er ikke omfattet af anvendelsesområdet for disse retningslinjer. Især vedrører den garanti, som er omhandlet i afsnit 62, litra a), i de nævnte retningslinjer, en type kontraktstøtte, som en tredjepart giver en låntager, og den udgør derfor ikke en risikoreduktionsteknik, som anvendes af et institut i den betydning, som fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 57 og 59, i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Krav for anerkendelse

5.1 Krav for anerkendelse af finansieret kreditrisikoafdækning

17. I overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på at fastsætte interne krav til retssikkerhed, som generelt er i overensstemmelse med kravene i kapitel 4, afdeling 3, i tredje del, afsnit II, i nævnte forordning, og i det omfang, LGD-estimer tager højde for den stillede sikkerhed, bør institutterne sikre, at aftalerne om sikkerhedsstillelse, hvorunder sikkerheden stilles, har retskraft og kan fuldbyrdes i alle de relevante retsområder, således, at instituttet har ret til rettidigt at realisere eller beholde sikkerhedsstillelsen, herunder i tilfælde af låntagerens eller i givet fald depotforvalterens misligholdelse, insolvens eller konkurs.
18. I overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på at fastsætte interne krav til vurdering af den stillede sikkerhed, som generelt er i overensstemmelse med kravene i kapitel 4, afdeling 3, i tredje del, afsnit II, i nævnte forordning

i det omfang LGD-estimer tager højde for den stillede sikkerhed, bør institutterne sikre, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- (a) reglerne for fornyet værdiansættelse af sikkerhedsstillelsen, herunder metoder og hyppighed af overvågning af sikkerhedsstillelsen, er konsistente for hver type sikkerhedsstillelse og er angivet i instituttets interne politikker
- (b) hvor markedet er underlagt betydelige ændringer i betingelserne, foretager institutterne mere hyppig overvågning.

19. Med henblik på artikel 55 i RTS om IRB-vurderingsmetoden og for at sikre overholdelse af de almindelige principper om retssikkerhed og værdiansættelse af sikkerhedsstillelse i afsnit 17 og 18 bør de interne krav om retssikkerhed og værdiansættelse af sikkerhedsstillelse, som er fastlagt af institutterne i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra f, i forordning (EU) nr. 575/2013 stemme fuldt ud overens med følgende krav i kapitel 4, afdeling 3, i tredje del, afsnit II, i nævnte forordning:

- (a) For så vidt angår finansiel sikkerhed, bør de stemme overens med artikel 207, stk. 3, og artikel 207, stk. 4, litra d), i nævnte forordning.
- (b) For så vidt angår sikkerhed i fast ejendom og for lejeeksponering, der behandles som sikkerhedsstillelse, når det lejede aktiv er fast ejendom, bør de stemme overens med artikel 208, stk. 2 og 3, i nævnte forordning.

Med henblik på at vurdere sikkerhed i fast ejendom og gennemgå værdien på betingelserne i artikel 208, stk. 3, litra b, i nævnte forordning, bør institutterne sikre følgende:

- (i) Sikkerheden i fast ejendom er vurderet til markedsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. I de medlemsstater, der har fastsat stramme kriterier for vurderingen af belåningsværdien i lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, kan ejendommen i stedet være vurderet til belåningsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Institutterne bør kræve, at den uafhængige vurderingsmand ved vurderingen af belåningsværdien ikke tager hensyn til spekulative elementer.
- (ii) Den uafhængige vurderingsmand skal dokumentere markedsværdien eller belåningsværdien på en gennemsigtig og klar måde.
- (iii) Værdien af sikkerheden er markedsværdien eller belåningsværdien, for hvilken der er foretaget en nedskrivning for at afspejle resultaterne af overvågningen samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.

- (iv) Den uafhængige vurderingsmand skal have de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en vurdering, og bør være uafhængig af kreditbevillingsprocessen. Så længe en medarbejder i et institut opfylder alle de ovennævnte betingelser, kan denne medarbejder betragtes som en uafhængig vurderingsmand.
 - (c) For så vidt angår fordringer, bør de stemme overens med artikel 209, stk. 2, i nævnte forordning. Værdien af fordringer bør være værdien af det udestående beløb.
 - (d) For så vidt angår anden fysisk sikkerhed og for lejeeksponering, der behandles som sikkerhedsstillelse, når det lejede aktiv ikke er fast ejendom, bør disse stemme overensstemmelse med artikel 210, litra a) og g), i nævnte forordning. Med henblik på at gennemføre værdiansættelse og fornyet værdiansættelse af sikkerheden i overensstemmelse med artikel 210, litra g), i nævnte forordning bør institutterne vurdere fysisk sikkerhed til markedsværdi, som bør være det skønnede beløb, som sikkerheden kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger.
 - (e) For så vidt angår andre former for finansieret kreditrisikoafdækning, bør de stemme overens med artikel 212, stk. 1, litra a), og artikel 212, stk. 2, litra f), i nævnte forordning.
20. Institutter bør indhente en juridisk udtalelse, der bekræfter, at aftalerne om sikkerhedsstillelse har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder med henblik på afsnit 17. Denne juridiske udtalelse bør:
- (a) som minimum udføres for hver type aftale om sikkerhedsstillelse og
 - (b) udarbejdes skriftligt af en juridisk rådgiver. Såfremt den juridiske rådgiver er medarbejder i instituttet, bør den juridiske rådgiver være uafhængig af processen med kreditbevillingsbeslutningen med ansvaret for at initiere eller forny eksponeringer.
21. Med henblik på afsnit 20 kan institutterne gøre brug af en enkelt juridisk udtalelse med hensyn til flere aftaler om sikkerhedsstillelse, når den vedrører den samme gældende lovgivning. Institutterne bør indhente yderligere juridiske udtalelser vedrørende enhver væsentlig afvigelse i betingelserne for aftalerne om sikkerhedsstillelse, som kan påvirke den enkelte aftale om sikkerhedsstillelser retskraft eller fuldbyrdelse. Som minimum bør ændringer i de lovgivningsmæssige rammer for aftalerne om sikkerhedsstillelse og anvendelse af aftalerne om sikkerhedsstillelse på andre typer eksponeringer eller på låntagere, som er klassificeret til andre eksponeringsklasser eller andre typer låntagere, det vil sige enkeltpersoner eller juridiske enheder, altid betragtes som væsentlige afvigelser fra betingelserne i aftalerne om sikkerhedsstillelse.
22. Med henblik på afsnit 20 kan institutterne benytte sig af en enkelt juridisk udtalelse, der dækker flere retsområder. Navnlige gælder det, at såfremt der findes internationale regler i form af

international ret eller anden form for international aftale, kan den juridiske aftale spænde over nogle eller alle retsområder, hvor disse regler er vedtaget. I dette tilfælde bør den juridiske udtalelse som minimum:

- (a) overveje, om reglerne sikrer, at sikkerheden har retskraft og kan fuldbyrdes i alle retsområder, hvor reglerne er gældende
- (b) tydeligt indkredse alle retsområder, hvor reglerne er gældende
- (c) tydeligt indkredse alle former for sikkerhed, som er omfattet af reglerne.

23. Institutterne bør sikre, at de indhenter den eller de juridiske udtalelser i overensstemmelse med afsnit 20, som bekræfter, at aftalerne om sikkerhedsstillelse, som omfatter den anden fysiske sikkerhed, har retskraft og kan fuldbyrdes i følgende retsområder:

- (a) det retsområde, hvis lovgivning regulerer aftalen om sikkerhedsstillelse
- (b) såfremt der findes et offentligt register over den type aftaler om sikkerhedsstillelse det retsområde, hvor sikkerheden er registreret, og ellers det retsområde, hvor ejeren af sikkerheden er registreret har sin bopæl, hvis ejeren af sikkerheden er en fysisk person
- (c) såfremt det anses for relevant for en given sikkerhed det retsområde, hvor instituttet og låntageren er registreret, og under alle omstændigheder, hvis låntageren er en fysisk person, det retsområde, hvor denne har sin bopæl
- (d) det retsområde, hvor det er mest sandsynligt, at realiseringen af sikkerheden ville finde sted, hvis det er nødvendigt
- (e) ethvert andet retsområde, som anses for relevant for en given sikkerhed.

5.2 Krav for anerkendelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning

24. Med henblik på artikel 183, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutterne indhente en juridisk udtalelse, der bekræfter, at aftalen om ufinansieret kreditrisikoafdækning har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder. Denne juridiske udtalelse bør:

- (a) som minimum udføres for hver type ufinansieret kreditrisikoafdækning og
- (b) udarbejdes skriftligt af en juridisk rådgiver. Såfremt den juridiske rådgiver er medarbejder i instituttet, bør den juridiske rådgiver være uafhængig af processen med kreditbevillingsbeslutningen med ansvaret for at initiere eller forny eksponeringer.

25. Med henblik på afsnit 24 kan institutterne gøre brug af en enkelt juridisk udtalelse som støtte for flere aftaler om ufinansieret kreditrisikoafdækning, når den vedrører den samme gældende lovgivning. Institutterne bør indhente yderligere juridiske udtalelser vedrørende enhver væsentlig afvigelse i betingelserne for aftalen, som kan påvirke den enkelte aftale om specifik

ufinansieret kreditrisikoafdæknings retskraft eller fuldbyrdelse. Som minimum bør ændringer i de lovgivningsmæssige rammer for aftalerne om ufinansieret kreditrisikoafdækning og anvendelse af sådanne aftaler om ufinansieret kreditrisikoafdækning på andre typer eksponeringer eller brug af garantistillere, som er klassificeret til andre eksponeringsklasser eller andre typer garantistillere, det vil sige enkeltpersoner eller juridiske enheder, altid betragtes som væsentlige afvigelser fra betingelserne i aftalen.

6. Virkningerne af kreditrisikoreduktion

6.1 Virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning

26. Institutterne kan anvende kreditrisikoreducerende virkninger af finansieret kreditrisikoafdækning, som ikke er rammeaftaler om netting og balanceført netting som anført i afsnit 12 med henblik på artikel 181, stk. 1, litra c)-g), i forordning (EU) nr. 575/2013.
27. Med henblik på at anvende kreditrisikoreducerende virkninger af rammeaftaler om netting i overensstemmelse med artikel 166, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutterne anvende den fuldt justerede eksponeringsværdi (E^*) beregnet i overensstemmelse med artikel 220, stk. 3, eller artikel 221, stk. 6, i nævnte forordning som eksponeringsværdi, når de beregner risikovægtede eksponeringsværdier og forventede tab.
28. Med henblik på at anvende kreditrisikoreducerende virkninger af balanceført netting i overensstemmelse med artikel 166, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutterne anvende E^* beregnet i overensstemmelse med artikel 223, stk. 5, i nævnte forordning som eksponeringsværdi, når de beregner risikovægtede eksponeringsværdier og forventede tab.
29. Med henblik på LGD-estimer som omhandlet i artikel 181, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 og i overensstemmelse med afsnit 131 i EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer bør institutterne beregne det realiserede LGD for hver eksponering, som er omfattet af en rammeaftale om netting eller balanceført netting som andelen af det økonomiske tab i forhold til det udestående beløb af gældsforpligtelsen på misligholdelsestidspunktet beregnet som E^* i overensstemmelse med afsnit 27 eller 28. Institutterne bør beregne det økonomiske tab på grundlag af dette udestående beløb, og ingen pengestrømme fra netting bør indgå som inddrivelses efter misligholdelse i det økonomiske tab. Ikke desto mindre er det vigtigt i overensstemmelse med punkt 131 i EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer at minde om, at det udestående beløb af gældsforpligtelsen på misligholdelsestidspunktet beregnet som E^* skal omfatte ethvert hidtil realiseret beløb af hovedstol, renter eller gebyrer.
30. Med henblik på at anvende de kreditrisikoreducerende virkninger af sikkerheden i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør de af institutterne angivne kriterier for justering af LGD-estimer:
 - (a) ikke føre til et fald i værdien af LGD-estimerne, når sikkerheden er en forpligtelse for låntager, som er underordnet eller sidestillet med den forpligtelse, som låntageren har over for instituttet
 - (b) for fordringer, som ikke er foranstillet, nøje overveje virkningerne for LGD-estimerne af instituttets underordnede stilling med hensyn til sikkerheden

- (c) for så vidt angår andre fysiske sikkerhedsstillelser nøje overveje sikkerhedens sandsynlige placering i lånets levetid og den indflydelse, dette kan have på institutternes potentielt manglende evne til hurtigt at overtage kontrollen over deres sikkerhed og realisere den i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013

6.2 Virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning

31. Institutterne kan anvende de kreditrisikoreducerende virkninger af ufinansieret kreditrisikoafdækning ved hjælp af en af følgende metoder:

- (a) justering af PD- eller LGD-estimer i overensstemmelse med artikel 160, stk. 5, artikel 161, stk. 3, og artikel 164, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 på grundlag af de kriterier, som institutterne har angivet i overensstemmelse med artikel 183, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 ved hjælp af navnlig én af følgende metoder:
- (i) uanset den anvendte metode til sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren justering af ratingklasser, puljer eller LGD-estimer, herunder LGD i misligholdelse og EL_{BE} , ved at tage den ufinansierede kreditrisikoafdækning i betragtning i forbindelse med estimering af risikoparametre som angivet i disse retningslinjer (dvs. modelmetoden)
 - (ii) når sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren er eller ville være blevet behandlet i henhold til IRB-metoden med eller uden egne LGD-estimer og konverteringsfaktorer substitution af både PD- og LGD-risikoparametre for den underliggende eksponering med tilsvarende PD og LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren som yderligere angivet i disse retningslinjer (dvs. metoden med substitution af risikoparametre)
 - (iii) uanset hvilken metode der anvendes til sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren, justeringer af ratingklasser, puljer eller LGD-estimer, herunder LGD i misligholdelse og EL_{BE} , i anvendelsen af risikoparametre ved at tilsidesætte processen med fordeling af ratings i overensstemmelse med artikel 172, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og afsnit 8.2 i EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer (dvs. tilsidesættelser)
- (b) hvis instituttet anvender standardmetoden til sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren og ikke anvender de kreditrisikoreducerende virkninger af UFCP i PD- og LGD-estimerne i overensstemmelse med litra a) anvendelse af den risikovægt, som anvendes i henhold til standardmetoden i overensstemmelse med artikel 183, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 (dvs. metoden med substitution af risikovægtning)

- (c) beregning af den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, artikel 154, stk. 2, artikel 161, stk. 4, og artikel 164, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 (dvs. double default-behandling).
32. Institutterne bør have klare politikker for at vurdere virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning for risikoparametre. Politikkerne bør være i overensstemmelse med deres interne risikostyringspraksis og bør afspejle kravene i artikel 183, stk. 2, og artikel 183, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 samt kravene i disse retningslinjer. Institutterne bør i disse politikker indarbejde en klar specifikation af, hvilke af de specifikke metoder, der er beskrevet i afsnit 31, som anvendes til hvert ratingsystem, og de bør anvende disse politikker konsekvent over tid.
33. Ufinansieret kreditrisikoafdækning, som ikke opfylder anerkendelseskravene for garantistillere og garantier i artikel 183, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i afsnit 5.2 i disse retningslinjer bør ikke anvendes med nogen af de metoder, der er anført i afsnit 31. Med henblik på LGD-estimer bør pengestrømme fra udøvelse af ikke anvendt ufinansieret kreditrisikoafdækning behandles, som de var blevet modtaget uden brug af ufinansieret kreditrisikoafdækning. Uanset denne behandling bør institutterne indsamle de oplysninger om kilden til pengestrømmene, som vedrører ikke anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning, og fordele dem korrekt. Institutterne bør regelmæssigt overvåge niveauerne af sådanne pengestrømme samt omfanget, som de relevante typer af ufinansieret kreditrisikoafdækning anvendes i. Når det er nødvendigt, bør institutterne foretage passende justeringer med henblik på at undgå bias i PD- og LGD-estimerne.
34. Såfremt institutterne anvender modelmetoden i afsnit 31, litra a), nr. i), bør de overveje og, hvor det er relevant, i LGD-estimerne tage hensyn til følgende elementer på en konservativ måde:
- (a) ethvert manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og den ufinansierede kreditrisikoafdækning
 - (b) i hvor høj grad garantistillerens evne til at opfylde de kontraktlige forpligtelser i henhold til aftalen om ufinansieret kreditrisikoafdækning hænger sammen med låntagerens evne til at tilbagebetale
 - (c) garantistillerens misligholdelsesstatus og den deraf følgende nedsatte evne til at opfylde de kontraktlige forpligtelser i henhold til aftalen om ufinansieret kreditrisikoafdækning.
35. Såfremt institutterne anvender modelmetoden i afsnit 31, litra a), nr. i), kan ufinansieret kreditrisikoafdækning betragtes som en risikofaktor i ratingsystemet. Den kan navnlig bestå i:
- (a) justering udelukkende af LGD-estimer i henhold til historiske erfaringer med de observerede kreditrisikoreducerende virkninger af den ufinansierede kreditrisikoafdækning om realiserede LGD'er, herunder realiserede tilbagebetalinger

og væsentlige omkostninger i forbindelse med udøvelse af den ufinansierede kreditrisikoafdækning

- (b) justering af både PD- og LGD-estimer, hvor institutterne kan fremlægge empiriske beviser på, at forekomsten af den ufinansierede kreditrisikoafdækning har en indvirkning på låntagerens PD, og påvise, at samtidig tilpasning af både PD- og LGD-estimer ikke fører til dobbelttælling af ufinansieret kreditrisikoafdækning eller til undervurdering af forventede tab.

Justering udelukkende af PD-estimer bør anses for at være upassende under alle omstændigheder.

36. Institutterne kan kun anvende metoden med substitution af risikoparametre i afsnit 31, litra a), nr. ii), såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- (a) den ufinansierede kreditrisikoafdækning opfylder anvendelseskravene i henhold til de relevante kriterier for ufinansieret kreditrisikoafdækning i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
- (b) instituttet kan med rimelighed forvente, at de direkte omkostninger til udøvelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning er ubetydelige i forhold til det beløb, som er dækket af ufinansieret kreditrisikoafdækning
- (c) garantistillerens status er ikke misligholdelse.

37. Såfremt institutterne anvender metoden til substitution af risikoparametre eller substitution af risikovægtning i henholdsvis afsnit 31, litra a), nr. ii), og afsnit 31, litra b), bør de:

- (a) indsamle og opbevare oplysninger om garantistillerens og eksponeringens kendetegn og resultater og bruge disse oplysninger i forbindelse med vurderingen af garantistillerens PD-estimat i overensstemmelse med EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer
- (b) med henblik på intern risikostyring overveje særskilt direkte eksponering mod garantistillere og eksponeringer, som er sikret ved ufinansieret kreditrisikoafdækning stillet af sådanne enheder
- (c) definere et særskilt anvendelsesområde for LGD-modellerne og foretage en særskilt beregning af risikovægten for den type af garanterede eksponeringer eller dele af eksponeringer, hvis PD- og LGD-risikoparametre er substituerede eller tildelt garantistillerens risikovægt. For så vidt angår de garanterede eksponeringer eller dele af eksponeringer, som indgår i anvendelsesområdet for metoden med substitution af risikoparametre eller substitution af risikovægtning, er institutterne ikke forpligtede til at estimere LGD ud over LGD for sammenlignelige direkte eksponeringer med garantistillerne, hvis de anvender metoden med substitution af risikoparametre.

38. Med henblik på afsnit 37 bør institutterne, såfremt en bestemt ufinansieret kreditrisikoafdækning ikke fuldt ud dækker den oprindelige eksponering, kunne tildele de PD- og LGD-estimer, som gælder for den oprindelige eksponering til den del af eksponeringen, som ikke er dækket af den givne ufinansierede kreditrisikoafdækning, uden at medtage virkningen af den givne ufinansierede kreditrisikoafdækning. Endvidere bør institutterne med henblik på at beregne den realiserede LGD, som gælder for den del af eksponeringer, der ikke er dækket af ufinansieret kreditrisikoafdækning, tildele pengestrømme og omkostninger på følgende måde:

- (a) Pengestrømme modtaget fra garantistilleren bør tildeles den garanterede del af eksponeringen, mens pengestrømme fra andre kilder bør tildeles den del af eksponeringen, som ikke er dækket af ufinansieret kreditrisikoafdækning. I tilfælde af eksponeringer, som også nyder godt af finansieret kreditrisikoafdækning, bør de pengestrømme, som vedrører finansieret kreditrisikoafdækning, tildeles den del af eksponeringen, som er dækket af sådan finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med retningslinjerne i afsnit 46.
- (b) Indirekte omkostninger bør tildeles de forskellige dele af eksponeringen i overensstemmelse med retningslinjen i afsnit 113 i EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer.
- (c) Direkte omkostninger, som er direkte knyttet til udøvelsen af den ufinansierede kreditrisikoafdækning, bør tildeles den garanterede del af eksponeringerne, mens alle andre direkte omkostninger bør tildeles den del af eksponeringen, som ikke er dækket af ufinansieret kreditrisikoafdækning. I tilfælde af eksponeringer, som også nyder godt af finansieret kreditrisikoafdækning, bør de direkte omkostninger i forbindelse med realiseringen af den finansierede kreditrisikoafdækning tildeles den garanterede del af eksponeringen i overensstemmelse med retningslinjerne i afsnit 46.

39. Såfremt institutterne anvender metoden med substitution af risikoparametre, og låntageren har misligholdt, gælder følgende:

- (a) Risikovægten af den garanterede del af eksponeringen bør være risikovægten for den sammenlignelige direkte eksponering mod en garantistiller, der ikke har misligholdt.
- (b) Det forventede tab af den garanterede del af eksponeringen bør være det forventede tab for den sammenlignelige direkte eksponering mod en garantistiller, der ikke har misligholdt.
- (c) Såfremt garantistilleren fortsat ikke har misligholdt, bør den garanterede del af eksponeringen betragtes som misligholdt med henblik på beregningen af det manglende eller overskydende IRB i overensstemmelse med artikel 159 i forordning (EU) nr. 575/2013 og afsnit 8.4 i EBA's retningslinjer om PD- og LGD-estimer.

40. Såfremt institutterne anvender metoden med substitution af risikoparametre, bør de andre kvantitative valideringsværktøjer, som kræves i artikel 185, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 omfatte en sammenligning af det forventede tab af sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren med det observerede tab for den underliggende eksponering eller dele af eksponeringer mod misligholdende låntagere, som blev betragtet som garanteret inden tidspunktet for misligholdelse.
41. Såfremt institutterne justerer risikoparametrene i individuelle tilfælde ved at betragte ufinansieret kreditrisikoafdækning ved hjælp af tilsidesættelser (overrides) i overensstemmelse med afsnit 31, litra a), nr. iii), bør institutterne kunne retfærdiggøre, at arten af og kendetegnene ved den ufinansierede kreditrisikoafdækning ikke giver mulighed for at anvende de metoder, som er beskrevet i afsnit 31, litra a), nr. i), afsnit 31, litra a), nr. ii), eller afsnit 31, litra b), for at afspejle de kreditrisikoreducerende virkninger af ufinansieret kreditrisikoafdækning.
42. Såfremt institutterne anvender en af de metoder, som er beskrevet i afsnit 31, litra a), og de resulterende estimater giver en lavere risikovægt end den risikovægt, som ville gælde for en ellers identisk eksponering for hvilken instituttet ikke har nogen ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan den endelige risikovægt ikke være lavere end risikovægten for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren i overensstemmelse med artikel 161, stk. 3, og artikel 164, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, dvs. at bundværdien for risikovægten er gældende.
43. Med henblik på at anvende metoden med substitution af risikoparametre og beregne mindsteværdien for risikovægten, såfremt institutterne ikke har fået den kompetente myndigheds tilladelse til at anvende egne LGD-estimer i overensstemmelse med artikel 143, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 for sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren, bør institutterne anvende de angivne LGD-værdier i henhold til artikel 161, stk. 1, i nævnte forordning til at udlede LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren.
44. Med henblik på at anvende metoden med substitution af risikoparametre og beregne mindsteværdien for risikovægten bør værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning være følgende:
- (a) Værdien af den ufinansierede kreditrisikoafdækning bør angives i overensstemmelse med artikel 233 og artikel 239, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Potentielt manglende løbetidsmatch bør overvejes i den justerede værdi af den ufinansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med artikel 239, stk. 3, i nævnte forordning, mens løbetiden for sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren bør være den samme som løbetiden for eksponeringen mod låntageren.
 - (b) Hvis den ufinansierede kreditrisikoafdækning dækker værdien af den resterende eksponering efter at have forsøgt inddrivelse hos låntageren og, hvis det er relevant,

andre former for kreditrisikoreduktion, bør institutterne estimere værdien af afdækningen baseret på tidligere erfaringer på en konservativ måde.

- (c) Værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning, der opfylder kravene i artikel 215, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller artikel 215, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, kan være det maksimale beløb, som udbyderen af afdækningen har påtaget sig at betale i tilfælde af misligholdelse eller manglende betaling fra låntagerens side eller i tilfælde af andre bestemte kredithændelser.

45. Institutterne bør beregne mindsteværdien for risikovægten på følgende måde:

- (a) Såfremt eksponeringen nyder godt af flere ufinansierede kreditrisikoafdækninger, der hver især afdækker forskellige dele af eksponeringen, bør institutterne beregne mindsteværdien for risikovægten som det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for sammenlignelige direkte eksponeringer mod hver af garantistillerne.
- (b) Såfremt eksponeringen nyder godt af flere ufinansierede kreditrisikoafdækninger, og såfremt to eller flere af disse afdækker den samme del af eksponeringen, bør institutterne beregne mindsteværdien for risikovægten for denne del af eksponeringen som den laveste del af risikovægtene for hver sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren. I beregningen af hver risikovægt kan der i LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod hver af garantistillerne tages virkningen af den anden eksisterende ufinansierede kreditrisikoafdækning i betragtning.
- (c) Såfremt en del af eksponeringen ikke er dækket af ufinansieret kreditrisikoafdækning, bør institutterne tildele denne del af eksponeringen af risikovægten for en sådan eksponering til låntageren uden ufinansieret kreditrisikoafdækning, og i dette tilfælde bør de beregne mindsteværdien for risikovægten som det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægten for den del af eksponeringen, som er dækket af ufinansieret kreditrisikoafdækning, og risikovægten for den resterende del af eksponeringen.
- (d) Med henblik på beregning af den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i overensstemmelse med litra a) og c), bør hver risikovægt beregnes særskilt og vægtes med den relevante andel af eksponeringsværdien.

46. Med henblik på afsnit 45 og for at anvende virkningen af flere kreditrisikoreducerende teknikker i overensstemmelse med metoderne i afsnit 31 bør alle følgende betingelser opfyldes:

- (a) Institutterne bør have klare politikker for tildeling, rækkefølge og anerkendelse af finansieret og ufinansieret kreditrisikoafdækning, som stemmer overens med den interne inddrivelses- og indsamlingsproces.
- (b) Institutterne bør ikke anerkende virkningerne af den samme kreditrisikoreduktion to gange. F.eks. ved tildeling af den finansierede kreditrisikoafdækning mellem den del af

eksponeringen, som er dækket af den ufinansierede kreditrisikoafdækning, og den del af eksponeringen, som ikke er dækket af den ufinansierede kreditrisikoafdækning, er det ikke tilladt at anvende den finansierede kreditrisikoafdækning to gange.

- (c) Institutterne bør anvende metoderne konsekvent, og derfor gælder følgende:
- (i) Det bør ikke være tilladt at dele den del af eksponeringen, som er dækket af en given ufinansieret kreditrisikoafdækning, i to dele og anvende metoden med substitution af risikoparametre eller substitution af risikovægte på denne ene del og modelmetoden på den anden del.
 - (ii) I tilfælde af flere ufinansierede kreditrisikoafdækninger, som i det mindste delvist er dækket af samme del af eksponeringen, bør institutterne fastlægge passende kriterier for at vælge, hvilken ufinansieret kreditrisikoafdækning der skal anvendes til substitution af risikoparametre. Sådanne kriterier bør beskrives i institutternes interne politikker om justering af PD- og LGD-estimer i overensstemmelse med afsnit 38. Med forbehold af nr. i) må institutterne opdele den del af eksponeringen, som er dækket af en given ufinansieret kreditrisikoafdækning, i to dele og til den ene del anvende metoden med substitution af risikoparametre og samtidig anvende virkningerne af den resterende del af den givne ufinansierede kreditrisikoafdækning i anvendelsen af metoden med substitution af risikoparametre på den anden eksisterende ufinansierede kreditrisikoafdækning. Især kan den risikoreducerende virkning af den resterende del af den givne ufinansierede kreditrisikoafdækning overvejes i LGD for sammenlignelige direkte eksponeringer mod andre eksisterende garantistillere i overensstemmelse med afsnit 47.

47. Med henblik på at anvende de kreditrisikoreducerende virkninger af flere kreditrisikoafdækninger, der som følge af instituttets tildelinger i overensstemmelse med afsnit 46 dækker den samme del af en eksponering, kan institutterne anvende en af de metoder, som er beskrevet i afsnit 31, litra a). Navnlig med henblik på at anvende metoden med substitution af risikoparametre og beregne mindsteværdien for risikovægten bør institutterne anvende følgende metoder til at udlede LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren, herunder de kreditrisikoreducerende virkninger af den yderligere kreditrisikoafdækning.

- (a) Såfremt sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren ligger inden for anvendelsesområdet for et ratingsystem, hvor instituttet ikke har fået forudgående tilladelse til at anvende egne LGD-estimer i overensstemmelse med artikel 143, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør instituttet anvende LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, i nævnte forordning og, hvor det er relevant, afspejle den finansierede kreditrisikoafdækning ved at anvende de relevante krav i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning.

(b) Såfremt sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren ligger inden for anvendelsesområdet for et ratingsystem, hvor instituttet har fået forudgående tilladelse til at anvende egne estimater for LGD i overensstemmelse med artikel 143, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør instituttet anvende LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren, der omfatter virkningen af yderligere ufinansieret eller finansieret kreditrisikoafdækning. Hvis institutterne ikke er i stand til at anvende denne yderligere kreditrisikoafdækning til at estimere LGD for sammenlignelige direkte eksponeringer mod garantistilleren, gælder følgende:

- (i) Hvis LGD for usikrede eksponeringer med garantistilleren er lavere end eller lig med LGD for usikrede eksponeringer mod låntageren, bør de anvende LGD-estimaterne for eksponeringen mod låntageren, hvilket afspejler virkningen af den yderligere kreditrisikoafdækning, eller
- (ii) hvis LGD for usikrede eksponeringer mod garantistilleren er større end LGD for usikrede eksponeringer mod låntageren, eller hvis institutterne ikke er i stand til at foretage en sådan sammenligning, bør de:
 - for så vidt angår ikke-detailgarantistillere, anvende enten de relevante LGD-værdier i artikel 161, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og, hvor det er relevant, afspejle den finansierede kreditrisikoafdækning ved at anvende de relevante krav i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning eller det LGD-estimat, som gælder usikrede eksponeringer mod garantistilleren. Valget mellem disse to muligheder bør være konsekvent for typen af eksponering mod garantistilleren.
 - For detailgarantistillere anvendes LGD-estimatet for usikrede eksponeringer mod garantistilleren.